

ГЛАВА Ё.

(Побужденія за да отбѣгнуваме отъ плотските желанія развратни, и да ся отдалечуваме отъ нечистотата.)

СЫНЪ мой, пази въ премѣдростѣта ми, прекласни ухото ти въ раздматъ мой :

2 За да сохранивашъ благородствѣе, и устните ти да чѣватъ ученіе.

3 Защото устните на-чѣждата (жена (капатъ) както) сокъ меденъ, и некто на-устата ѿ (е) пѣ мѣтко ѿ древано масло :

4 Сетнината ѿ (е) сваче горчива както пелинь, остра както ножъ ѿ двѣ страны изштрена.

5 Нозѣте ѿ слѣзнѣватъ въ смѣрть : стѣпките ѿ пристигнѣватъ во ада.

6 За да не познаешъ пѣтъатъ на-животатъ, ходѣнѣтата ѿ (сж) непостоянни, (и) нелегкопонаѣтни.

7 Послѣшайте ме прочее сега, чада, и не се отвратете ѿ словесата на-устата ми.

8 Отдалечи пѣтъатъ ти ѿ нея, и не се приближи при вратата на-кѣщата ѿ,

9 За да не дадешъ чѣстѣта ти на дрѣги, и годиниѣте ти на немилостивыѣте :

10 За да са не наскѣтатъ чѣжди ѿ имѣщѣството ти, и трѣдовеѣте ти (да дойдатъ) въ кѣща чѣжда,

11 А ты въздышашъ въ сетниныѣте ти, когато плѣтъта ти и тѣлото ти истѣватъ,

12 И говоришъ : какво ли возненавидѣхъ поѣченіеѣто, и сѣрдцеѣто ми не мари шбличеніѣта,

13 И не послѣшахъ гласѣтъ на-оныхъ които ме поѣчваха, нито преклонихъ ухото ми въ оныхъ които ме совѣтѣваха!

14 Безъ мало кѣхъ падналъ въ секое зло,